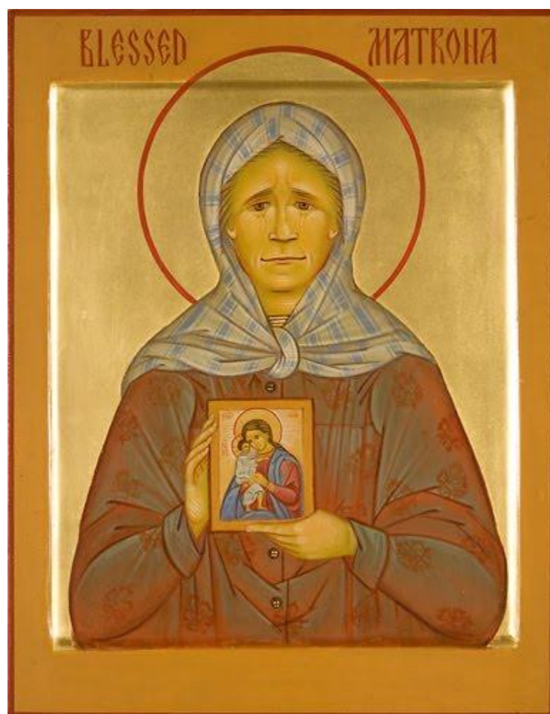
Sfânta Matrona din Moscova: Pe toţi cei care îmi vor cere ajutorul, îi voi întâmpina la moarte, pe fiecare în parte !

Sfânta Matrona din Moscova, Rusia (1885-1952) (19 aprilie / 2 mai şi 8 martie):

https://www.academia.edu/42971210/Sf%C3%A2nta_Matrona_din_Moscova_Rusia_1885-1952_19_aprilie_2_mai_%C5%9Fi_8_martie_

https://archive.org/details/sf.-matrona

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-matrona/steaemy1/sf-matrona

***

În anul 1998, pe 8 martie, în Duminica triumfului Ortodoxiei, cu binecuvântarea patriarhului Alexie al II-lea, a avut loc aflarea moaştelor nevoitoarei secolului XX, fericitei maici Matrona. Racla cu cinstitele moaşte a fost depusă în mănăstirea de maici „Acoperământul Maicii Domnului” din Moscova.

***

Există prejudecata conform căreia bărbaţilor le este de folos să citească numai vieţi de sfinţi. Biografiile sfintelor au drept “public ţintă” femeile. Rareori mi s-a întâmplat să mă impresioneze atât de mult viaţa unui sfânt.

Când am călătorit pentru prima dată în Basarabia, am văzut cu surprindere că Sfânta se bucură, prin satele basarabene, de o evlavie generalizată.

Născută în anul 1881, în gubernia Tula, într-o familie de ţărani săraci, cu patru copiii, semnele alegerii ei de către Domnul s-au arătat încă înainte de naştere.

Din cauza sărăciei în care trăiau, mama Matronei se gândea să o abandoneze în orfelinatul contelui Goliţin. Un vis prevestitor i-a zădărnicit acest plan. Viitorul ei copil i s-a arătat în somn sub forma unei păsări albe, cu chip omenesc, având ochii închişi. La naştere, apropiaţii au constatat că fetiţa era oarbă.

Când a venit vremea botezului, i-au pus numele Matrona, în cinstea cuvioasei Matrona a Constantinopolului, care a trăit în secolul al V-lea şi care este pomenită pe data de 9\22 noiembrie. La botez s-a întâmplat prima minune: "Când preotul a cufundat-o în cristelniţă, cei prezenţi au văzut cum deasupra ei se înălţa un stâlp de fum bine înmiresmat".

Copilul s-a născut însemnat: "Pe pieptul fetiţei era o mică umflătură în formă de cruce, o cruciuliţă în relief, nefăcută de nimeni".

Precocitatea ei duhovnicească s-a manifestat în mai multe feluri.

"Peste ani, o prietenă povestea că, pe când Matrona era încă sugar, mama ei se plângea: "Ce să fac? Fata nu primeşte sân miercurea şi vinerea, în aceste zile doarme într-una. Mi-este imposibil s-o trezesc".

Încă din copilărie, în timpul nopţii, când părinţii dormeau, ea se furişa la colţul sfânt şi într-un mod de neînţeles, lua de pe raft icoanele, le aşeza pe masă şi, în liniştea nopţii, se juca cu ele".

Foarte de timpuriu Domnul a înzestrat-o cu darul clarviziunii, al facerii de minuni, al vindecării bolnavilor, al discernământului.

"Cei apropiaţi observau că ea cunoştea nu numai păcatele omeneşti, crimele, ci şi gândurile. Ea simţea apropierea unei nenorociri, a calamităţilor naturale şi sociale. Prin rugăciunile ei oamenii primeau vindecare de boli şi mângâiere în necazuri. În consecinţă, au început să vină în casa Nikonovilor tot felul de oameni, căruţe cu bolnavi din satele şi comunele învecinate, din tot judeţul, chiar şi din alte judeţe, precum şi din alte gubernii. Erau aduşi bolnavi care nu se puteau ridica din pat şi pe care fetiţa îi punea pe picioare".

La vârsta de paisprezece ani ajunge, însoţită de o prietenă, în catedrala Sfântului Andrei, unde slujea Sfântul Ioan de Kronstadt. După încheierea slujbei, Sfântul a rugat lumea adunată să îi facă loc Matronei adresându-i acesteia chemarea: "Matronuşka, vino-vino la mine! Iată vine schimbul meu - al optulea stâlp al Rusiei".

Sfânta Matrona a prevăzut venirea revoluţiei bolşevice ("vor jefui, vor distruge bisericile şi vor prigoni pe mulţi") şi intrarea Rusiei în cel de-al doilea război mondial.

În 1925 se mută la Moscova. Datorită lucrării ei duhovniceşti, pe care o va face aici timp de treizeci de ani, comuniştii vor căuta să o aresteze. Fără success, însă: "Se mai povesteşte că, întrucât prevedea cu duhul neplăcerile, Matrona părăsea anumite case în grabă întotdeauna în ajunul venirii la ea a miliţiei, deoarece locuia fără viză. Erau timpuri grele şi oamenilor le era frică să o treacă în cartea de imobil. Astfel, ea s-a salvat de la represiuni nu numai pe sine, ci şi pe gazdele care o adăposteau".

"Odată a venit un militar s-o aresteze pe Matrona, dar ea i-a spus: "Du-te, du-te mai repede acasă, ai o nenorocire. Iar oarba nu va pleca nicăieri de aici, eu stau în pat, nu plec nicăieri." El a ascultat-o. A plecat acasă: soţia lui se arsese la lampa de gaz. A reuşit s-o ducă la spital. A doua zi, când s-a dus la serviciu, a fost întrebat: "Ei, ai arestat-o pe oarbă?" " Pe oarbă n-o voi aresta niciodată, a răspuns el"

Cartea abundă în mărturii despre darurile sfintei.

Z.V. Jdanova povesteşte: "Măicuţa era cu desăvârşire analfabetă, dar în acelaşi timp ştia totul. În 1946 trebuia să-mi susţin proiectul de diplomă. "Ministerul flotei militare" (pe atunci îmi făceam studiile la Institutul de arhitectură din Moscova). Îndrumătorul meu, nu înteleg de ce, mă persecuta tot timpul. În decurs de cinci luni nu m-a consultat nici o dată, fiind hotărât să mă "pice". Cu două săptămâni înainte de examen mi-a spus: "Mâine va veni comisia şi va confirma netemeinicia lucrării dumneavoastră!" Am venit acasă plângând: tata era arestat şi nimeni nu mă putea ajuta, mama se afla în întreţinerea mea şi singura şansă era să-mi susţin proiectul ca să pot lucra. Maica m-a ascultat şi mi-a spus: "Nu-i nimic, vei susţine proiectul. Diseară vom bea ceai şi atunci vom discuta!". De-abia am putut să aştept până seara şi iată că îmi spune măicuţa: "Să plecăm în Italia, în Florenţa, la Roma, să privim operele marilor maeştri…". Şi a început să enumere străzile, clădirile! S-a oprit: "Iată Palazzo Pitti, iată un alt palat cu arcuri - să faci la fel ca şi acolo - cele trei etaje de jos ale clădirii cu o zidire masivă şi cu două arcuri la intrare". Eram

uluită de vedenia ei. Dimineaţa am sosit la institut, am aplicat cele pe proiect şi cu tuş maro am făcut toate corecturile. La ora 10 a sosit comisia. Îmi analizează proiectul şi-mi spune: ”Dar proiectul e reuşit, arată excelent. Susţineţi-l!”.

Sfânta Matrona era şi o foarte bună sfătuitoare: Vindecând bolnavii, maica le cerea credinţa în Dumnezeu şi îndreptarea de la păcat a vieţii. Astfel, pe o femeie care venise la ea a întrebat-o dacă într-adevăr crede că Dumnezeu o va vindeca.

Alteia, bolnavă de epilepsie, îi spunea să nu lipsească de la nici o Liturghie şi la fiecare să se spovedească şi să se împărtăşească cu Sfintele Taine ale lui Hristos.

Pe cei ce duceau viaţă de concubinaj îi binecuvânta să se cunune în biserică.

Tuturor le cerea să poarte neapărat cruce la gât”.

“De obicei nu vorbea mult, ci răspundea scurt la întrebări. Au rămas de la ea câteva sfaturi cu caracter general.

Maica învăţa să nu ne judecăm aproapele. Ea răspundea: "De ce să-i judeci pe alţii? Gândeşte-te mai des la tine. Fiecare oiţă va fi spânzurată de propria codiţă. Ce treabă ai tu cu celelalte codiţe?"

Matrona învăţa să ne lăsăm în voia lui Dumnezeu, să trăim cu rugăciune.

Cât mai des să ne însemnăm şi obiectele înconjurătoare cu semnul crucii, apărându-ne astfel de puterile celui rău.

Sfătuia să ne împărtăşim cât mai des cu Sfintele Taine ale lui Hristos. "Apăraţi-vă cu crucea, rugăciunea, apa sfinţită, cu împărtăşirea cât mai deasă… În faţa icoanelor să ardă candele".

De asemenea, învăţa să-i iubim şi să-i iertăm pe bătrâni şi pe cei neputincioşi. (…)

Matrona nu îngăduia să dăm importanţă visurilor. (…) Avertiza să nu alergăm pe la duhovnici în căutarea "schimnicilor" sau "clarvăzătorilor". Alergând pe la diferiţi preoţi, spunea ea, poţi pierde puterea duhovnicească şi drumul corect al vieţii".

Pe 2 mai 1999, Patriarhul Moscovei şi al întregii Rusii, Alexie, semnează hotărârea prin care fericita Matrona este trecută în rândul sfinţilor.

Cartea despre viaţa ei - apărută şi reeditată la editura Sophia în 2007 - conţine şi Acatistul ei. Spre citirea lui ne îndeamnă chiar Sfânta Matrona: "Toţi, toţi să veniţi la mine şi să-mi povestiţi necazurile voastre, de parcă aş fi vie, căci eu vă voi vedea, vă voi auzi şi vă voi ajuta. Pe toţi cei care îmi vor cere ajutorul, îi voi întâmpina la moarte, pe fiecare în parte".

Ciprian Voicilă